

чениѣ потомци на Дража станали заими, военни владѣлци на земи около Сливенъ, и се наричали Дишѣ-Заимогларъ (заими по женска линия), тѣй като правата имъ произхождали отъ женска страна, за разлика отъ тия, по мъжка линия, военнитѣ участъци — земи на които минавали отъ баща на синъ, както е билъ случаятъ съ тимариотитѣ. За изриченъ Драженъ потомъкъ между сливенскитѣ Дишѣ Заимогларъ, Дядо Нойко посочва Дишѣ Заимъ Арифъ ага, на когото още прѣди „първото московско“ (1829 г.) било прѣдложено да стане бинъ-башия въ Сливенъ, но той отказалъ. Между непотурчениѣ дражовци, които отъ страхъ „да не изгубятъ вѣрата си“ се изселватъ отъ Сливенъ, сж били тия, заселени въ Ямболъ, единъ отъ потомцитѣ на които съ прѣзимето Дражовъ е попадналъ въ сливенското въстание прѣзъ 1876 г. (май). Ямболскитѣ дражовци, заселени въ войнишкия кварталъ Кáргуна, ще сж били пакъ отъ женска линия, защото по сливенското прѣдание Драженитѣ дѣщери избѣгали въ Ямболъ. Нѣкои отъ мъжкитѣ потомци на Дража, непотурчени, останали въ Сливенъ, единъ отъ които вѣроятно е посочения по-горѣ претендентъ за право на собственностъ върху посочената чешмя, и сѣмейството х. Василеви (?). Единъ отъ неговитѣ членове билъ злѣ измъчванъ отъ турцитѣ прѣзъ врѣме на завѣрата въ Сливенъ (1821 г.) и умрѣлъ прѣзъ сжщата година.

Споредъ втората версия, името Дража е вече замъглено и подъ него не се чува вече болярка отъ княжески родъ, а просто на просто — богатa вдовица. Че подъ тоя изразъ прѣданието пакъ визира Дража, се види отъ факта, че тая вдовица е построила каменното здание, а при това, нейниятъ животъ ни отнися при самото идване на турцитѣ въ града. Тя имала синъ, който чрѣзъ заплашване отъ турска страна трѣбало да се потурчи. Вдовицата, за да запази „вѣрата“ на сина си, избрала втората алтернатива: или да даде богатa сума пари или да построи каменното здание въ Сливенъ. Тя направя послѣдното, но турцитѣ не устояли на думата си и потурчили сина ѝ.

Отъ всичко това се види, че тия двѣ версии засѣгатъ една и сжща епоха — надвечерието на българското падане и идването на турцитѣ въ Сливенъ. Тѣ визиратъ като ге-